

Đêm thu.

(1940)

Đặng thế Phong

Vườn khuya trăng chiếu hoa đứng yên như mắt buồn
Cành sương nặng trĩu ru bóng êm trong ánh vàng

lòng ta xao xuyến lắng nghe lời hoa cánh hoa vương buồn trong
Màn đêm buông xuống mãi im triền miên Bóng cô đơn đường thao

gió thức Ánh hương yêu nhẹ nhàng say gió lay
Mãi trong đêm nặng sâu...

...thương hồn vương Hoa là cành ánh trăng lan dịu dàng

ru hồn bao nhớ nhung Đêm lắng buồn tiếng thu như thì thầm

Trong hàng cây trầm mơ Làn gió lướt tới cuốn đưa hồn ta phiêu diêu theo mây trắng

trôi lững lờ Ngàn muôn tiếng róc rách côn trùng như than như van mơ hồ theo gió

lan Trăng xuống đàn cỏ cây thêm âm thầm đông buồn trong ánh

sao Như chiếu vào mắt ta bao lạnh lùng lay hồn ta rồi tan.